

[Gert Petersen.]

vigtigt at komme i gang med udviklingen af denne og tilsvarende vedvarende energikilder nu.

Jeg kunne godt have lyst til at spørge, hvorfor man regner med en relativ nedgang i anvendelsen af kul i tiden fra 1985 til 1995. Man regner med en betydelig opgang i anvendelsen af kul frem til 1985, men så kommer der altså en nedgang. Det forekommer mig ejendommeligt i betragtning af, at man i samme redegørelse har nogle meget optimistiske betragtninger med hensyn til kul som energireserve. Man bruger, så vidt jeg husker, ligefrem udtrykket „vil spille en tiltagende rolle både i dette og ind i det næste århundrede“. Hvorfor reducerer man så relativt kulandelen fra 1985 til 1995?

Jeg vil også godt have at vide, hvorfor man ikke går alvorligt ind i det alternativ, som hedder decentrale, mindre kraftværker, som måske er en langt, langt mere rentabel løsning end de store kraftværker, fordi man både udnytter råmaterialet til elkraftproduktion og til varmeproduktion, og rentabiliteten kommer jo netop, fordi der er tale om værker, der er decentrale. Det vil sige, at der ikke er lang transport til forbrugerne af varmen, og det vil sige, at der ikke er noget stort varmespild undervejs. Derved får man den høje rentabilitet. Det afviser man imidlertid i redegørelsen på side 42 med en, synes jeg, ret fantastisk cirkelsslutning. Derfor vil jeg da egentlig godt indvi den, der ikke måtte have læst det, i denne cirkelsslutning. Jeg citerer:

„De energiøkonomiske fordele, der kunne opnås ved opførelse af mindre kraftværker, som f. eks. i forbindelse med eksisterende fjernvarmeverker kunne opnå en større brændselsudnyttelse ved kombineret kraftvarmeproduktion i forhold til elproduktionen på de eksisterende kraftværker, har deres modstykke i, at der ved en spredning af elproduktionen ikke er samme muligheder for udnyttelse af kernekraft som ved centraliseret elproduktion på store værker.“

Det synes jeg er en ret fantastisk argumentation, for hermed har man sagt nej til de mindre kraftvarmeverker, ikke fordi de er urentable, ikke fordi det er en dårlig idé med dem, men fordi de modvirker den centralisering, som man vil opnå igennem atomkraften. Det kunne jo godt være, at

man netop af denne grund skulle sige nej til atomkraften. Sådan kunne man vel også konkludere.

Hovedpunkterne i planen bortset fra atomkraften synes jeg er meget spændende, og jeg synes også, de er et vidnesbyrd om, at den hidtidige debat ikke er gået sporeløst hen over de energipolitiske myndigheder. Hovedpunkterne, så vidt jeg kan se det, er formindskede olietilførsler og dermed mindre afhængighed af olietilførslerne. Jeg vil dog nu lige gøre opmærksom på, at det er, ligesom det ligger i hele debatten, at olie er noget med oliesheiker og Mellemøsten osv. Så vidt jeg ved, er der gjort store fund i Nordsøen, desværre ikke rigtig i det danske område, men så i det britiske og det norske område, og jeg tror ikke, at vi skal forvente en skandinavisk krig i nærmere fremtid, der vil vanskeliggøre tilførsel af olie fra disse områder, bl. a. det norske område, når først denne produktion kommer rigtig i gang.

Dernæst meget kraftige forbrugerbesparelser. Det støtter vi fuldt ud. Vi mener, at de kan gøres endnu kraftigere, og jeg vil igen pege på IFIAS-rapporten, hvor man også peger på besparelser på produktionssiden og ikke bare på forbrugersiden.

Udnyttelse af elværkerens spildvarme og omlægning til naturgas støtter vi også fuldt ud og mener yderligere, at det er vigtigt at komme i gang med det så hurtigt som muligt, fordi det også er væsentligt for beskæftigelsen.

Og så er der altså udnyttelse af sol, vind, biogas osv., hvor det er vores opfattelse, at man har været for forsigtig, for tilbageholdende. Der er omlægning til kul, og det kan vi være enig i inden for de rammer, der her er trukket op, dog sådan, at vi ikke rigtig forstår den relative nedgang, der sker fra 1985 til 1995.

Og så er der endelig omlægningen til uran. Så melder spørgsmålet sig: hvorfor omlægning til uran? Hvorfor skal det med ind i billedet? Jo, siger man, for hvis man ikke gør det, vil olieforsynings andel af forbrugt ikke kunne formindskes i 1995 til 48 pct. mod 87 pct. i 1975, og det er meget vigtigt at opnå denne formindskelse af olieforsynings andel af energiforbruget herhjemme. Rigtigt. Det er vigtigt. Men jeg vil dog gøre opmærksom på, at hvis man stryger a-